

Cesse de paraître

B.D.I.C. 0.8

NASZA

NOTRE TRAVAIL

MENSUEL

ORGANE DES TRAVAILLEURS
CHRÉTIENS POLONAIS

PRACA

ORGAN POLSKICH PRACOWNIKÓW CHRZEŚCIJAŃSKICH

**Naszym
ideałem**

**pozostanie
zawsze
bronić
i szanować
ludzi pracy !**

4° P. 6446

KRONIKA FRANCJI

Zasiłek nadzwyczajny od Sécurité Sociale

W niektórych wypadkach, które należy traktować jako wyjątkowe, Kasa Ubezpieczalni przyznaje pomoc pieniężną dla osoby, znajdującej się w przykrych sytuacji finansowej.

Pomoc ta jest przyznana, jeżeli dana osoba nie spełnia wszystkich wymaganych warunków do korzystania z opieki finansowej „Sécurité Sociale”, do której ma prawo każdy ubezpieczony regularnie wpłacający składki poprzez zatrudniające go przedsiębiorstwo.

Ten zasiłek pieniężny może wówczas być przyznany wyjątkowo i to z tytułu akcji sanitarnej i socjalnej Kasy Ubezpieczalni. Jest on uchwalany i ustalany przez Radę administracyjną Kasy lub przez Komisję, zwołaną w tym celu przez Kasę.

Kto może wnieść podanie o taki zasiłek nadzwyczajny:

— każdy ubezpieczony, znajdujący się w ciężkiej sytuacji finansowej;
— pensjonowani starcy, inwalidzi oraz wszystkie osoby otrzymujące zasiłek starości tzw. „allocation vieillesse”.

Nie mogą otrzymać tej pomocy finansowej osoby, którym jest wypłacany specjalny zasiłek dla starców: „allocation spéciale aux vieux” oraz zasiłek dla nie zarobkujących: „allocation aux non-salariés”.

Podanie o ten zasiłek wyjątkowy winno być złożone na piśmie, w którym należy wymienić powody tej prośby, a więc: choroba, macierzyństwo, wypadek przy pracy, zgon bliskiego członka rodziny itp. oraz należy wy-

mienić, jakie skutki te powody wywarły na sytuację finansową zainteresowanego — np.: zakup drogich lekarstw, koszty szpitala, strata zarobku, nie wypłacanie dziennego zasiłku od Sécurité Sociale, itd.

Prośba ta musi być wysłana do Dyrektora miejscowej Kasy, do której zainteresowany należy (Centre de Paiement de la Sécurité Sociale), albo do „Caisse Primaire de la Sécurité Sociale” danej miejscowości.

Zasiłek ten nie jest jednorazowy, gdyż jest on przyznany zależnie od sytuacji finansowej ubezpieczonego. Jednakże zainteresowany może zawsze nowe podanie składać i uzasadnić. Po każdym złożonym podaniu, Komisja Sécurité Sociale ustala, czy może znowu pomocy udzielić lub nie. Dlatego każdy może składać — i to kilkakrotnie — takie podanie, jeżeli znajduje się w bardzo ciężkiej sytuacji finansowej.

Podajemy niżej wzór takiego podania po francusku.

Imię i nazwisko
dokładny adres
Nr. Immatr. w Sécurité Sociale

Data...
Monsieur le Directeur
de la Caisse de Sécurité Sociale
(dokładny adres)

J'ai l'honneur de solliciter votre bienveillance pour m'accorder un secours exceptionnel au titre de l'action sanitaire et sociale.

Les raisons de ma demande sont les suivantes .

(tutaj wymienić powody złożenia takiej prośby oraz podać wysokość kosztów leczenia, jeżeli takie były, itd).

Actuellement, ma situation financière est très pénible et mes ressources ne sont que de...

Dans l'espoir d'une réponse favorable de votre part et en vous en remerciant à l'avance,

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Directeur, l'expression de mes sentiments très distingués.

Zasiłek całkowitego bezrobocia

Oprócz innych wymaganych warunków, o których pisaliśmy w poprzednich numerach naszego pisma, zasiłek bezrobocia może być wypłacany tylko

tym osobom — pracownikom chwilowo bez pracy — których dochody dzienne nie przekraczają stawek niżej podanych:

	Paryż i okolica	Miejscowości liczące więcej aniżeli 5.000 mieszk.	Miejscowości liczące mniej aniżeli 5.000 mieszk.
Dla bezrobotnego samotnego	9,18	9,—	8,37
Dla małżeństwa	16,425	16,09	15,19
Dla każdej osoby, oprócz dzieci, mających prawo do zasiłku rodzinnego	3,85	3,76	3,68
Dla każdego dziecka dla którego jest wypłacany zasiłek „salaire unique” lub zasiłek rodzinny (Według ustawy Prefektury z dnia 25 marca 1965.	1,53	1,50	1,40

Ponadto zostało ustalone od 1-go stycznia 1965 r., iż dochody miesięczne pracownika bezrobotnego, mającego rodzinę na utrzymaniu, nie powinny przekraczać:

— 910 Fr. w Paryżu i dep. Seine, Seine-et-Oise;

— 890 Fr. w miastach, liczących więcej aniżeli 5.000 mieszkańców;
— 810 Fr. w miastach, liczących mniej aniżeli 5.000 mieszkańców.

Te sumy nie są brane pod uwagę przy wypłacaniu zasiłku przez ASSE-DIC.

Opieka lekarska dla dzieci i matek

Ustawa z dnia 22 lutego 1965 r. (w J. O. z dnia 7 marca 1965) nakłada obowiązek dla matek do poddania swych dzieci badaniu lekarskiemu w instytucjach P.M.I. — Centres de Prévention Maternelle et Infantile, lub w dispensaires.

Te badania lekarskie są:

— co miesiąc w pierwszym roku życia dziecka,
— co drugi miesiąc w drugim roku życia dziecka,
— dwa razy na rok od 3-go do 6-go roku życia.

Ponadto, ustawa wydana również 22 lutego 1965 (J. O. — 14 marca 1965) obowiązuje każdą kobietę w ciąży do badania lekarskiego jak następuje:

— pierwsze badanie w 3-cim miesiącu ciąży,
— drugie badanie w 6-tym miesiącu ciąży,
— trzecie badanie w pierwszych 15 dniach 8-go miesiąca ciąży,
— czwarte badanie w pierwszych 15 dniach 9-go miesiąca ciąży.

Badanie lekarskie po porodzie musi się odbyć w 8 tygodniach po urodzeniu się dziecka.

Jeżeli matka nie dostosuje się do powyższych badań lekarskich, Kasa zasiłku rodzinnego może jej nie wypłacić świadczeń rodzinnych.

Ten numer jest ostatnim numerem „NASZEJ PRACY” — naszej wspólnej pracy, jak w pierwszym numerze nasz Redaktor napisał, kiedy poraz pierwszy „NASZA PRACA” się ukazała.

I rzeczywiście to pismo było owocem naszej wspólnej pracy. Wydane było od samego początku wśród wielkich trudności rozmaitego rodzaju — trudności na jakie zresztą napotyka każde pismo, wydane na emigracji. Z ilości naszych czytelników i przyjaciół widzieliśmy, że „Nasza Praca” była czytana i ceniona. Była to dla nas wielka pomoc moralna, aby dalej wydawać miesięcznik mimo coraz to większych trudności materialnych.

Dzisiaj musimy jednak przestać pismo nasze wydawać.

Pragniemy tą drogą podziękować za pomoc wszystkim Organizacjom syndykalnym z Francji, Belgii i Holandii oraz wszystkim osobom, które z bliska lub daleka, pomogły w wydaniu i redagowaniu „Naszej Pracy”.

Dziękujemy również bardzo serdecznie wszystkim naszym miłym i wiernym Czytelnikom i Przyjaciółom za poparcie naszego pisma. Dzięki nim nasze pismo mogło przez przeszło siedem lat wychodzić.

CZEŚĆ PRACY!
SZCZĘŚĆ BOŻE!

POLAK NA OBCZYZNIE

GŁOS PRACOWNIKÓW POLSKICH W BELGII

Choroby zawodowe górników

Jak należy składać prośbę o odszkodowanie?

Wszelkie prośby o odszkodowanie lub rewizję odszkodowania powinny być złożone na piśmie do „Funduszu Chorób zawodowych” (Fond National des Maladies Professionnelles), przez samego poszkodowanego, lub przez osoby przez niego upoważnione.

Prośba musi być uzupełniona raportem lekarskim przesłanym do lekarza doradcy Funduszu. Raport ten musi wyszczególniać rodzaj choroby zawodowej, dane uzasadniające diagnozę i symptomy kliniczne na jakich się ona opiera.

Fundusz wydaje pokwitowanie, poświadczające złożenie prośby.

Decyzja tymczasowa

Gdy dochodzenie jest skończone, „Fundusz” wydaje tymczasową decyzję umotywowaną. O decyzji zostają powiadomieni listem poleconym zainteresowany i pracodawca, którzy w ciągu trzydziestu dni od chwili otrzymania zawiadomienia mogą prosić „Komisję Doradczą (Commission Consultative)” o wypowiedzenie się. Ta ostatnia prośba musi być umotywowana i złożona na piśmie, listem poleconym, na ręce sekretarza „Komisji doradczej”.

W razie nie złożenia tej prośby, decyzja tymczasowa staje się ostateczną.

Interwencja „Komisji Doradczej”

W wypadku gdy pracodawca zapytuje o zdanie Komisji doradczej, sekretarz potwierdza złożenie prośby, listem poleconym, wysłanym do zainteresowanego lub upoważnionych.

W wypadku, gdy zainteresowany zapytuje o zdanie Komisji doradczą, sekretarz potwierdza złożenie prośby, listem poleconym, adresowanym do pracodawcy, który ma prawo do interwencji.

Pracodawca musi w ciągu dziesięciu dni wysłać na ręce sekretarza, i to listem poleconym, potwierdzenia odbioru zawiadomienia.

Rozporządzenie to weszło w życie 17. 10. 1964, za wyjątkiem następującego wypadku: prośby o odszkodowania z powodu chwilowej niezdolności do pracy powinny być uzupełnione raportem lekarskim, wysłanym na ręce lekarza doradcy, w którym lekarz określa rodzaj choroby zawodowej, uzasadnia swą diagnozę i opisuje symptomy kliniczne na których się ona opiera. Te ostatnie prośby mogą być złożone począwszy od 1. 11. 1964.

Przed 1. 1. 1964 wszystkie choroby podlegały odszkodowaniu wypłaconemu przez ubezpieczalnię (mutuelle), na podstawie prawa o ubezpieczeniu społecznym.

Począwszy od 1. 1. 1964 choroby zawodowe nie podlegają odszkodowaniu przez ubezpieczalnię lecz przez „Fundusz Chorób zawodowych”.

Zasada ta jest ważna nie tylko w wypadku stałej niezdolności do pracy lecz i tym czasowej, której czas trwania przekracza 15 dni.

W wypadku niezdolności do pracy przekraczającej 15 dni.

Prośba o odszkodowanie powinna być złożona do „Funduszu Chorób zawodowych” w ciągu czasu trwania tej niezdolności.

Począwszy od 1. 1. 1964 prośba ta musi być uzupełniona raportem lekarskim o rodzaju choroby zawodowej, orzeczeniem i symptomami klinicznymi.

Radzimy wszystkim robotnikom-górnikom o zachowanie tego artykułu, aby w razie potrzeby, móc się dokładnie do niego zastosować, co im często oszczędzi wiele kłopotów.

Wakacje roczne w kopalniach węgla w roku 1965

W dniu 14. 2. 1965 ukazało się nowe Rozp. Król. ustalając dni bezczynności zaliczone jako dni pracy, którymi są:

1) dni wypadku przy pracy, lub choroby zawodowej, dające prawo do odszkodowania,

2) dni wypadku lub choroby inne niż w punkcie 1;

3) dni odpoczynku porodowego, 6 tygodni przed i 6 tygodni po porodzie;

4) dni powołania do wojska, przebywanie w ośrodku selekcyjnym lub szpitalu;

5) dni powołania do wojska przewidziane art. 67 Rozp. Król. z dnia 30. 4. 1962, dotyczące milicji;

6) wykonywanie obowiązków obywatelskich;

7) Misje w:

— Narodowej Komisji mieszanej Kopalń (Commission Nationale Mixte des Mines),

— Komitecie pojednawczym (Comité d'execution) powyższej komisji,

— W okręgowej mieszanej radzie (Conseil régional mixte),

— Komitecie pojednawczym (Comité de conciliation),

— „Caisse de Prévoyance”,

— Komisji rozsądającej (Commission arbitrale),

— „Conseil Prud'hommes”,

— Komisji reklamacyjnej (Commission de réclamation) w sprawach u-

bezpieczeń w wypadku bezrobocia przy musowego,

— Komisji doradczej (Commission consultative) w sprawach rozmniejszenia bezrobotnych, i inne,...

— Komitecie bezpieczeństwa i Hygieny,

— radzie przedsiębiorstwa,

— delegacji syndykalnej,

— miejscowym komitecie syndykalnym,

8) dni wakacji dodatkowych (Congés complémentaires) robotników pod ziemią;

9) dni wakacji rocznych i dodatkowych udzielonych w myśl umowy w „Narodowej Komisji mieszanej kopalń”, wakacje te brane są pod uwagę tylko do obliczania czasu trwania wakacji.

10) uczestniczenie w stażu, lub dniach studiów poświęconych nauce robotników lub nauce syndykalnej, organizowanych przez czynniki reprezentujące pracowników, lub instytucje specjalne, uznane przez ministra opieki społecznej.

11) dni strajku lub „lock-out”.

12) dni podróży robotników cudzoziemców do kraju ich zamieszkania, innego niż kraj pograniczny, z powodu wakacji lub wypadków rodzinnych (punkt 2), podróż ta jest brana pod uwagę tylko do obliczenia czasu trwania wakacji.

Ciąg dalszy na str. 5

Wakacje roczne w kopalniach węgla w roku 1965

Dalszy ciąg ze str. 4

Art. 2 Czas trwania wakacji jest ograniczony

1) w wypadkach przy pracy, lub chorobie zawodowej do :

a) pierwszych 12 miesięcy czasowej niezdolności do pracy.

b) pierwszych 12 miesięcy czasowej niezdolności do pracy, lub całkowitej, pod warunkiem że ta niezdolność wynosi conajmniej 68% ;

2) pierwszych 12 miesięcy niezdolności do pracy spowodowanej chorobą lub wypadkiem innym niż w punkcie 1. Każda nowa przerwa spowodowana wypadkiem lub chorobą, jeśli ma miejsce po okresie mniejszym od dwóch tygodni od chwili podjęcia pracy, jest zaliczona do okresu początkowego 12 miesięcy ;

3) w Okresie porodowym do 6 tygodni przed i 6 tygodni po porodzie ;

4) W wypadku powołania do wojska, przebywania w szpitalu lub ośrodka selekcyjnym, do ostatnich 12 miesięcy od chwili przerwania pracy ;

5) w wypadkach przewidzianych w punktach od 1 do 10 do 12 dni rocznie ;

6) w wypadkach strajku lub „lock-out” do całego okresu zawieszenia kontraktu ;

7) w wypadku podróży cudzoziemca do kraju swego zamieszkania, do 6 dni.

Art. 4 Warunki do korzystania z dni utożsamionych

Aby mieć prawo do korzystania z dni utożsamionych, pracownik musi wypełnić następujące warunki :

1) Musi on być związany kontraktem pracy, lub praktyki, conajmniej w dniu poprzedzającym okres utożsamienia, w wypadku powołania do wojska czas ten jest podniesiony do 4 dni.

2) musi on pracować rzeczywiście conajmniej jeden dzień w ciągu 28 dni poprzedzających okres utożsamienia.

Pracownik nie ma prawa do dni utożsamionych za strajk jeżeli :

a) nie był on poprzedzony prośbą pogodzenia

b) nie był on uznany przez organizację syndykalną, biorącą udział w Narodowej Komisji Kopalni.

Art. 6 — Dnie wakacji dodatkowych robotników pod ziemią są utożsamione z pracą

1) W wypadkach przewidzianych w art. 1 za wyjątkiem punktów 3 i 4, padających pod art. 2.

Dnie powołania do wojska są utożsamione z pracą jeżeli zainteresowany rozpocznie pracę pod ziemią najpóź-

niej w 30 dni od chwili zwolnienia z wojska.

2. a) w razie śmierci jednego z małżonków potomstwa, lub pierwszego stopnia, imaksymalnie 4 dni.

b) w razie śmierci kogoś z rodziny drugiego stopnia, brata, siostry, kuzyna pierwszego stopnia, opiekuna, 2 dni maksimum.

c) w razie ślubu zainteresowanego — 3 dni maksimum ;

d) w razie urodzenia dziecka — 2 dni maksimum.

W razie podróży poza granice Belgii, ilość dni z punktów a, b, c, d, jest podwyższona o ilość dni podróży.

Nieobecności wymienione w tym artykule są brane pod uwagę wtedy tyl-

ko jeżeli zainteresowany przepracował w ciągu roku odpowiednią ilość dni dających prawo do wakacji dodatkowych.

Art. 7 — Wszystkie artykuły Rosp. Król. z dnia 5. 2. 1951, dotyczące rozporządzenia specjalnego odnoszącego się do wakacji rocznych górników są anulowane nowym Roz. Król. z dnia 14 2. 1965.

Art. 8 Rozp. Król. z dnia 10. 4. 1954, dotyczące utożsamienia dni dla górników, uzupełnione Rozp. Król. z dnia 24. 3. 1961 jest również anulowane.

Art. 9 — Nowe rozporządzenie odnosi się po raz pierwszy do wakacji w roku 1965.

Sytuacja w kopalniach węgla

Kryzys jaki przechodzi obecnie belgijski przemysł węglowy, jest rezultatem trudności w zbyciu węgla co powoduje stale podniesienie się jego zapasów.

Obliczając średnią wartość tony węgla na 1000 Fr., dochodzimy do olbrzymiej sumy 1 miliarda 642 milionów 493 tysiące Fr., zamrożonych w składach węgla.

Na rok 1965, Belgia potrzebuje 26.880.000 ton węgla z czego na eksport 2.325.000 t. Produkcja ma wynosić 20.170.000 ton plus import 6.855.00 t. Nadwyżka ma wynosić 240.000 t.

Produkcja w roku 1964 wynosiła 21.305.000 ton, którą w roku 1965 trzeba zmniejszyć do 20.170.000 t. Tą ostatnią cyfrę można osiągnąć przez :

Pomoc kopalniom węgla

Sytuacja ekonomiczna przemysłu węglowego w prowincji Liège przechodzi obecnie poważny kryzys, dowiadujemy się, że w razie nieotrzymania pomocy finansowej ze strony rządu, przewiduje się zamknięcie licznych kopalń w tym okręgu.

Zamknięcia te spowodują zwolnienie z pracy około 8.000 górników i zmniejszenie produkcji o 1.4z0.000 ton węgla rocznie.

Odpowiadając na zapytanie w Izbie i Senacie, Minister Spraw Ekonomicznych powiedział, że w związku pogarszającą się sytuacją w kopalniach węgla, Rząd przygotowuje program pomocy, która będzie udzielona w ciągu roku 1965.

a) redukcję trwania pracy, przez wprowadzenie trzeciego tygodnia wakacji.

b) redukcję personelu w Houtaalen — Helchteren.

c) zaniechanie produkcji (zamknięcie Kopalń).

W sprawach racjonalizacji, uzdrowienia lub zaniechania produkcji, polityka Rządu jest bardzo niejasna.

Mamy wrażenie, że polityka obecna jest polityką z powiedzeniem „jakoś to będzie”, gdzie zagadnienia rozpatruje się w momencie pogorszenia sytuacji.

W ten sposób doszliśmy do bezrobocia w okręgu Charleroi, gdzie wszystkie kopalnie nie pracują przez jeden, a nawet przez dwa dni w tygodniu ; co więcej, zamyka się Tamines.

W „Campine” mówi się już o możliwości bezrobocia.

W Liège, jedna spółka została zamknięta, a robotnicy mają trudności w znalezieniu pracy.

Brak zaufania i koordynacji może jeszcze pogorszyć sytuację.

Ażeby unikać, lub przynajmniej zmniejszyć bezrobocie, toczą się obecnie dyskusje nad projektem częściowego zfinansowania istniejącego zapasu węgla.

Naturalnie, „Centrala Górnicza” dalej prowadzi walkę celem zmniejszenia bezrobocia i znalezienia wyjścia którym między innymi jest także zfinansowanie istniejącego zapasu węgla.

Bez wątpienia będzie jeszcze wiele trudności, lecz trzeba nareszcie coś zrobić, aby ocalić belgijski przemysł węglowy.

Przemysł hutniczy

Protokół ugody narodowej

Organizacje zawodowe pracodawców i syndykalne przemysłu hutniczego, reprezentowane przez swych delegatów w C.N.P.I.S. zawarły następującą umowę.

1 — Zeleżność zarobków od indeksu

Ustalono zależność zarobków od indeksu odcinkami w wysokości 2%, co znaczy, że podniesienie się indeksu o 2% powoduje automatyczne podniesienie się zarobków o 2%.

2 — Czas trwania pracy

Począwszy od 1-go maja 1966 roku, czas trwania pracy w hutnictwie będzie zmniejszony do 44 godzin tygodniowo. Sposób zastosowania tej ugody będzie opracowany z udziałem organizacji pracy w przedsiębiorstwie.

Każde nowe zmniejszenie czasu trwania pracy może nastąpić tylko po upływie terminu powyżej umowy i musi się liczyć z potrzebami robotników, zatrudnionych w ciągu 21 zmian tygodniowych, oraz konieczności organizacji pracy.

3 — Bezpieczeństwo istnienia

Zagadnienia zapewnienia pracy i zarobków spowodowane przez postęp techniczny i konjunkturę, będą rozwiązane w myśl wspólnej deklaracji, oto tekst:

1) Dyrekcja, w czasie studiów nad sposobami racjonalizacji i modernizacji produkcji, będzie brała pod uwagę, na równi z zagadnieniami technicznymi i finansowymi, wpływ ich na pracę, a to w celu umożliwienia przewidywania stopniowego dostosowania potrzeby personelu pracującego i w ten sposób uniknięcia gwałtownych zmian w efektywach rąk roboczych.

2) Dyrekcja zawiadomi na czas przedstawicieli personelu pracującego w radzie zakładowej i delegacji syndykalnej, o ewentualnych zmianach, jakie mogą mieć miejsce w związku z racjonalizacją i modernizacją produkcji.

3) Jeśli w związku z powyższym, mimo wysiłków, wyłonią się trudności w zagadnieniu zatrudnienia, dyrekcja wraz z reprezentacją syndykalną, przestudiuje wszystkie możliwości dania pracy robotnikom wewnątrz, a jeżeli to jest nie możliwe, to poza przedsiębiorstwem.

4) Dyrekcja wraz z przedstawicielami syndykalnymi będzie poszukiwała sposobu, aby w miarę możliwości dać pracę, lub odszkodowanie niektórym kategoriom pracowników, a specjalnie starszym, którzy z powodu wieku, mają trudności w znalezieniu pracy.

5) Dyrekcja zobowiązuje się do nie stosowania z powodów konjunktury, zbiorowego przerwania pracy, jak tylko po wyczerpaniu wszystkich możliwości dania tymczasowej pracy robotnikom, oraz po porozumieniu się z reprezentacją syndykalną.

6) W razie trudności w zastosowaniu tej umowy, obie strony zainteresowane spotkają się celem zneleżenia wspólnie rozwiązania.

4 — Gwarancje syndykalne

Przedstawiciele organizacji syndykalnych i pracodawców zawarły ugodę, której tekst podajemy poniżej:

Art. 1. — Organizacje syndykalne i pracodawców jako też ich reprezentacje na wszystkich szczeblach, zobowiązują się do respektowania umów zbiorowych zawartych przez „Narodową Mieszana Komisję Przemysłu Hutniczego” (C.N.P.I.S.).

Art. 2. — Przedstawiciele organizacji syndykalnych i pracodawców zobowiązują się, aby w razie jakiegokolwiek nie porozumienia, respektować procedurę ugody, której tekst jest załączony i spowodować jej przestrzeganie w przedsiębiorstwie.

Art. 4. — Za zobowiązanie przestrzegania, przez syndykaty art. 1, 2 i 3, belgijski komitet hutniczy wpłaca, za ostatni kwartał, na fundusz syndykalny, sumę odpowiadającą o 0,4% zarobków pracowników, zadeklarowanych w O.N.S.S..

Art. 5. — Nieprzestrzeganie przez syndykaty zobowiązań zawartych w art. 1, 2 i 3, pociąga za sobą całkowite zawieszenie wpłaty za jeden kwartał do funduszu syndykalnego.

Art. 6. — Wpłata zostanie zmniejszona:

a) w razie strajku całkowitego lub częściowego w sprawach przewidzianych umową zbiorową, w terminach oznaczonych i zatwierdzonych przez C.N.P.I.S., lub złożonych u jego prezydenta a dotyczącej przedsiębiorstwa.

b) w razie strajku całkowitego lub częściowego z innych powodów, o ile nie będą powzięte usiłowania ugody. Zmniejszenie to będzie wynosić, każdorazowo w razie strajku, 125 Frs. za każdego robotnika i za każdy dzień strajku, minimalnie 1% i maksymalnie 15% od wypłaty kwartalnej określonej w art. 4.

Art. 7. — Zmniejszenie wypłaty kwartalnej nie będzie miało miejsca, jeżeli strajk zostanie wywołany:

a) mimo usiłowania, podjętego przez syndykaty do doprowadzenia do ugody i wbrew ich woli.

b) spontanicznie, gdy dzięki interwencji syndykalnej praca zostanie podjęta już w następnej zmianie, lub gdy strajk nie jest popierany przez żadną organizację syndykalną.

Art. 8. — Wypłata nie zostaje zmniejszona jeżeli pracodawca nie zastosuje się do umowy zbiorowej narodowej, okręgowej w przedsiębiorstwie, lub też jeżeli, w razie sporu, nie będzie przestrzegał zasady usiłowania ugody.

Art. 9. — Jeśli, w razie sporu nie dojdzie do zgody, sprawa zostaje powierzona kolegium składającemu się z trzech osób, wybranych za wspólną zgodą.

Gdy wyznaczenie tych osób napotyka trudności, każda ze stron wyznacza swego reprezentanta, zaś trzecią osobą jest prezydent C.N.P.I.S.

Art. 10. — Powyższa ugoda wschodzi w życie z dniem 1. 1. 1965 i jest zawarta na czas nieograniczony.

Może ona być wypowiedziana najwcześniej 1-go stycznia z sześciomiesięcznym terminem.

5) Korzyści

Zdając sobie sprawę, że w obecnej sytuacji ekonomicznej przemysłu hutniczego i konieczności podtrzymania możliwości konkurencji, nowe korzyści mogą być udzielane tylko na zasadzie umów okręgowych lub w przedsiębiorstwach i to w taki sposób, aby nie przekraczały, możliwości płatniczych danych przedsiębiorstw.

Reprezentacji organizacji syndykalnych i pracodawców uzgodnili, że udzielanie premii w ciągu roku 1965 i 1966 powinno być przestudiuwane na poziomie okręgowym lub w przedsiębiorstwach.

Z drugiej strony, syndykaty zobowiązują się przedstawić nowe żądania aż do 31. 12. 1966.

Podczas tego okresu można stawiać jedynie żądania zgodne z duchem umowy jak:

a) indywidualne podniesienie zarobków z powodu wieku, lub pracy, lub zasług,

b) zmiana systemu zapłaty spowodowana zmianą sposobów produkcji, lub organizacji pracy w przedsiębiorstwie lub jego oddziale.

c) przestudiuwanie poszczególnych problemów.

Dyspozycje ogólne

Powyższa umowa stanie się definitywną z chwilą gdy zostanie uzupełniona na odpowiednią ilość umów na poziomie okręgowym i przedsiębiorstw, umowy te muszą być zawarte w duchu punktu 5.

Sytuacja kopalń węglowych

Biuro sprzedaży państwowych kopalń ogłosiło oficjalne finansowe sprawozdanie z sytuacji za rok 1964.

Zyski tych kopalń wynoszą w roku ubiegłym 54 miliardy florenów w porównaniu z rokiem 1963 (37 miliard. Fl.). Jak wynika z tego raportu, zwiększenie tę można zawdzięczyć ogromnemu wzrostowi w chemicznych fabrykach państwowych kopalń. Co do sytuacji finansowej w dziale produkcji węgla to w dalszym ciągu wzrasta deficyt, który to przynosi wielkie zakłopotanie tak u pracowników, jak dyrekcji kopalń. Jeżeli ten deficyt będzie nadal tak wzrastał, to będą musiały być powzięte decyzje, które zapobiegna nadchodzącej katastrofie.

Ciężki okres węglowy

Bardzo mały procent wydobywanego węgla przez kopalnie holenderskie nadaje się do opał mieszkań; ilość tego węgla jest nawet tak mała, że nie zaspokaja rynku krajowego, dlatego też węgiel musi być sprowadzany z zagranicy.

Holenderskie kopalnie posiadają przeważnie tłusty węgiel, nadający się do produkcji koksu i gazu jak również do przeróbki we własnych fabrykach chemicznych.

Dotychczas, produkcja sztucznych nawozów jak i ureum, polyetylen oraz caprolactam opierała się na surowcu w postaci tłustego węgla.

Obecnie zaś, wielkimi krokami postępuje radykalna przemiana i, jako surowiec, będą te fabryki używały tylko gaz ziemny i benzynę. Rury gazu ziemnego są już podłączone a w laboratoriach już od dłuższego czasu robią eksperymenty na tym polu.

Dużo się też mówi o zakładaniu rur łączących port w Rotterdamie z tymi fabrykami, aby zapewnić pewną i szybką dostawę benzyny. Jeszcze prędzej stracą kopalnie zbyt swego węgla dla produkcji gazu tak do sprzedaży prywatnej, jak i do własnej potrzeby. Gaz ziemny bowiem, z miesiąca na miesiąc coraz to większe tereny zdobywa.

Pomimo więc coraz to mniejszej produkcji węgla,

w r. 1961	7.769.000 ton
w r. 1963	6.924.000 ton
w r. 1964	6.801.000 ton

jego byt będzie coraz trudniejszy.

Możliwość pracy zarobkowej

Po zamknięciu kopalni „Hendryk” nikt nie został bez pracy: ponad 2.000 górników zostało przeniesionych do innych kopalń. Obecnie, nie wiadomo jakie decyzje powzięnie Rząd: czy będą nadal w przyszłości inne kopalnie zamykane? A gdyby tak jednak by-

ło i gdyby z tego powodu nie było pracy dla górników, nie ma jednak obawy o bezrobocie. Własne fabryki chemiczne — gdy te na czas będą rozbudowane — mogą większością zwolnionych górników zatrudnić.

Obcokrajowcy

W trosce o możliwości dania pracy górnikom przy ewentualnym zamknięciu kopalń poruszono również problem obcokrajowców. Państwowe kopalnie holenderskie zatrudniają obecnie 1823 obcokrajowców, są to tylko obcokrajowcy, którzy przebywają w Holandii na tak zwanych czasowych kontraktach, to znaczy obcokrajowcy, którzy nie są dłużej aniżeli dwa i pół roku w Holandii.

Do tej grupy nie zalicza się ani jednego z naszych Polaków, należą oni do tak zwanej grupy, która jest już „geassimileet”.

O tej grupie wcale się nie wspomina, dlatego rozumie się samo przez się, że będzie ona zawsze traktowana na równi z obywatelami holenderskimi.

Nowy rozdział deputatu węgla

Katolickie syndykaty górnicze (N. K.M.) wniosły projekt zniesienia różnicy istniejącej w ilości i jakości otrzymywanego węgla deputatowego przez pracowników i urzędników w kopalniach węglowych. Różnica ta nie została całkowicie zniesiona, lecz syndykaty potrafiły jednak wywalczyć wielkie polepszenie jeżeli chodzi o polepszenie zaopatrzenia górników w opał. Polepszenia, jakie nastąpiły na tym polu możemy ująć w następujących punktach:

— Wszyscy pracownicy kopalń holenderskich będą otrzymywać deputat węglowy, obojętnie czy zamieszkuja w Niemczech, czy w Belgii.

— Wszyscy pracownicy nie żonaci oraz pensjonowani otrzymają również węgiel.

— Wdowiec będzie zaliczony do kategorii żonatych.

— Pułap maksymalny otrzymywania deputatu węgla w jednej rodzinie jest zniesiony.

— Każdy żonaty pracownik kopalń holenderskich będzie, od 1-go kwietnia 1965 r., otrzymywał 24 Hektolitry węgla do opał (antracyt) oraz 18 Hl. brykietów t. zw. eierkolen.

— Nie żonaci pracownicy kopalń otrzymają 8 Hl. antracytu oraz 6 Hl. eierkolen.

— Pensjonowani będą otrzymywać połowę wyżej wymienionych ilości.

— Jeżeli ktoś będzie potrzebował więcej węgla, jest możliwość dokupu węgla opałowego do maks. 26 Hl. i to

po ustalonej cenie.

— Cena, którą musi płacić górnik za węgiel deputatowy jest obecnie ustalona na Fl. 0,70 za Hl. antracytu, Fl. 0,50 za Hl. eiekolen Fl. 0,30 za Hl. koksu.

— Za niewybrany węgiel deputatowy kopalnia płaci górnikowi Fl. 4,75 za Hl. antracytu i Fl. 2,50 za Hl. eiekolen.

Zapomoga bezrobocia

Piętnaście lat temu zostało zatwierdzone prawo zapomogi bezrobocia. Wszyscy wiemy, że takie prawo istnieje, lecz jest jeszcze bardzo wielu pracowników, którzy nie zapoznali się z przepisami istniejącymi w związku z otrzymaniem tej zapomogi.

Aby unikać nieporozumień przy czasowej utracie pracy, zapoznajmy się więc z przepisami obowiązującymi przy pobieraniu zapomogi bezrobocia.

Każdy mieszkaniec Holandii (bez względu na narodowość) podpada pod ubezpieczenie tej zapomogi.

Warunki otrzymania zapomogi bezrobocia

Aby otrzymać zapomogę bezrobocia należy wypełnić następujące warunki:

a) Trzeba być pracownikiem ubezpieczonym.

b) W chwili zgłoszenia się po tę zapomogę, trzeba być bezrobotnym.

c) Bezrobocie to nie może być dobrowolne.

d) Proszący o zapomogę bezrobocia musi mieć 78 dni przepracowanych w roku poprzedzającym okres bezrobocia, lub musi on w okresie 6-ciu tygodni bezpośrednio przed okresem bezrobocia, mieć przepracowane w tym to okresie wszystkie dni robocze.

Pod słowem „być bezrobotnym” musimy rozumieć, że pracodawca dla danego pracownika nie ma zatrudnienia lub też poprostu nie chce mu tej pracy dać.

Dobrowolnym bezrobotnym zapomoga ta nie jest udzielna. Prawo do zapomogi bezrobocia nie jest ustalone na to, aby pracownika zaopatrzyć w środki do życia wtedy, kiedy on ma ochotę sobie wziąć wakacje ekstra. Gdy nie można dojść do wniosku, czy pracownik dobrowolnie lub nie, pracę utracił, wtedy orzeczenie musi być wydane przez specjalną komisję do tego celu ustaloną. Komisja ta składa się z przedstawiciela pracodawców z przedstawiciela pracowników, oraz jako rozjemcza, jest wyznaczona trzecia osoba, jest to urzędnik „Gemeenschapelijk Administratiekantoor”.

Jeżeli petent nie jest zgodny z orzeczeniem tej komisji, to może się jeszcze udać do „Raad van Beroep”.

Coś dla naszych matek

Poczucie niższości

Nie ma ważniejszego zadania w życiu matki jak poznanie charakteru dziecka, zastanowienie się nad sposobami urobienia tego charakteru, obserwowanie sposobu bycia dziecka i wyciąganie z tej obserwacji wniosków, pomagających nam przy pracy nad dzieckiem.

— Znowu to dziecko — skrzywią się mamy, już o nich wszystko wiemy, już mamy najróżniejsze sposoby by do niego dotrzeć. Robimy co możemy, ale są dzieci z którymi nic nie można zrobić, lepiej machnąć na nie ręką, niech się same wychowują. W potrzebie, przetrzepie się je porządnie, kara to najlepsze lekarstwo.

Takie załatwienie sprawy jest wprawdzie szybkie i wygodne, ale i niebezpieczne i obfite w oplakane skutki.

Istnieją rzeczywiście dzieci, z których, na pierwszy rzut oka, „nie można wydobyć”, albo które są w ogóle niemożliwe, albo które „zawsze robią na złość”, albo które „do niczego nie są zdolni i do niczego w życiu nie dojdą”. Te wszystkie określenia, które wyrwywają się matkom w chwili zniechęcenia i zmęczenia, nie bardzo mijają się z prawdą. Bo są dzieci, które robią na złość, są takie z których nic nie można wydobyć i takie które nie są zdolne. Ale czy mama zastanawia się dlaczego są takie? Czy mama wie, że to jest jej wina? (ojca też, naturalnie, ale nas obchodzi mama). Zastanowienie się nad przyczynami takiego stanu rzeczy da nam do ręki lekarstwo, pozwoli w wielu wypadkach sprostować nasze błędne postępowanie, naprawić nasze błędy. Nigdy nie jest za późno.

Wiemy, że od samego początku życia jest pasmem przystosowań się do okoliczności, jest pasmem walki o miejsce istnienia, Malutkie bobo w kołysce zaczyna tę walkę przy pomocy mamy. Najczęściej tu popełniamy pierwszy błąd — usuwamy z drogi naszego maleństwa każdą trudność, każdy wysiłek. Dziecko szybko zorientuje się, że na krzyk matka przybiegnie, poda co potrzeba, zrobi co małe chce. Z biegiem czasu małe nie ruszy rączką ani nóżką, bo mama robi wszystko, nie zawiąże sobie tasiemki, ani nie zapnie guzika, bo mama to robi, nie posprząta po sobie, ani nie usłuży w domu, bo od tego jest mama, nie zrobi samo zadania bez pomocy mamy. A gdy mama nie da już rady, będzie oglądać się na inną pomoc. A gdy nikt nie pomoże, opuści ręce, jest do

niczego niezdolne, do niczego nie dojdzie, bo czuje się upośledzone, niższe i uboższe od innych, nie nauczyło się ufać we własne siły, zgubiła je miłość mamy.

W skrajnym innym wypadku mama nie ma czasu i chce tylko by dziecko zostawiło ją w spokoju. Nie pokaże dziecku jak bawić się zabawkami, nie porozmawia ani nie opowie bajki, na każde pytanie, na każdy głośniejszy ruch ma okrzyk „siedź cicho”... „baw się sam”... „nie przeszkadzaj”. Dziecko staje się smutne samotne, ponure, „nie można nic z niego wydobyć”. Gubi je brak miłości mamy. Czuje się niepotrzebne, upośledzone i znowu niższe, znowu uboższe od drugich dzieci. I tak źle i tak niedobrze.

Prawdziwą tragedią dzieci są rodzice lubiący stawiać za przykład starszego brata lub starszą siostrę, lub co gorsza siebie samych, z ustawicznym podkreśleniem „ja w twoim wieku”... albo „on w twoim wieku”... z wyliczaniem zalet, darów i zdolności. I z nieodmiennym zakończeniem: „z ciebie nic dobrego nie wyrośnie”. Dziecko powoli przyzwyczaja się do tej myśli „nic dobrego nie wyrośnie” i poprostu nie zdobywa się na żaden wysiłek, nie pracuje, bo i tak nic z tego nie będzie. Rodzice sami wyrobili w nim poczucie niższości wobec drugich, poczucie doprowadzające do zniweczenia, zabicia w zarodku każdego wysiłku, każdego pożytecznego odruchu. Nie mamy pojęcia ile złego wyrządzamy w ten sposób naszym dzieciom.

Jaskrawo wychodzi to wszystko na wierzch gdy dzieci pójdą do szkoły. Szkoła jest poprostu sprawdzaniem naszego postępowania w stosunku do dzieci. Bardzo często ze zdumieniem dowiadujemy się, że nasz urwisz z którym nie możemy sobie dać rady, jest najgrzeczniejszy w klasie. Że nasz zamknięty w sobie, ponury chłopak jest rozgadany, miłym towarzyszem. Że nasz domowy głuptas jest wcale dobrym uczniem. Szkoła gotuje nam czasem takie miłe niespodzianki.

Porównując te różne postawy naszego dziecka, łatwo znajdziemy błędy naszego postępowania. Jeśli potrafimy dostosować się do potrzeb dziecka (jasno wypływających z jego „osobowości szkolnej”), znajdziemy do niego drogę i pomożemy do pełnego rozwoju jego „osobowości wogóle”. Gorzej, jeżeli poczucie niższości, poczucie własnej niedoskonałości jest tak w dziecku zakorzenione, że każde

niepowodzenie tylko je pogłębia, a do zdobycia powodzenia dziecko nie ma w sobie siły. Ale to są bardzo rzadkie wypadki.

Naturalnie, jak zawsze, poruszyłam tu skrajne powody wyrabiające w dzieciach poczucie niższości. Jakie jest na to lekarstwo? Jest jedno bardzo ważne i potrzebne dla dziecka: wyrobienie w nim zaufania we własne siły i wyrobienie poczucia odpowiedzialności. Dodawanie mu odwagi przez pochwałę i podkreślanie jego wysiłków. Pozwolenie, by raczej uczyło się na własnych błędach niż polegało tylko na naszych radach. Doprowadzenie do przeświadczenia, że choć małe, choć słabe, potrafi w swoim zakresie wykonać jakąś pracę, doprowadzić do końca jakąś czynność. Wyrobić w nim zaufanie we własne siły, podkreślam jeszcze raz, dać mu poznanie własnej wartości (nie przesadne, nie w byle jakim kierunku). Oto lekarstwo i wskazówka, jak mamy postępować z dziećmi, by na solidnych podstawach nabytych w młodym wieku, budowały swoje dorosłe życie. **H. K.**

HUMOR—HUMOR

NASZE DZIECI

— Nie mam już czasu, aby bawić się z tobą, bo o trzeciej muszę iść do kina.

— Przecież dopiero jest druga!

— Tak, ale muszę jeszcze wstąpić do domu i płakać przez 45 minut, aby dostać pieniądze na bilet i zdążyć na czas do kina.

— Wiesz, udały mi się dwa dobre uczynki. W sobotę pojechałem odwiedzić swoją starą ciocię i ona bardzo się tym ucieszyła.

— No a drugi uczynek?

— Na drugi dzień, wyjechałem od cioci, która się jeszcze bardziej cieszyła.

* * *

Motoryzacja po damsku

Dama prowadząca samochód potraciła przechodnia, wychyla się więc przez okno samochodu i powiada z wyrzutem:

— To pańska wina, nie moja! Ja prowadzę wóz od pięciu lat...

Na to potrącony:

— Ja też, proszę pani — nie jestem nowicjuszem. Chodzę po ziemi od 50 lat!